

Kunt siiski korisei varoa ja lammutappi föögi laua alla ja andis laua
 ära vüibaga kui Kusti peale jõuab pöörit föögi kraami Willemi
 füslepe Kunt kambalakti ja kätte laua alla. Kui Willem
 Kusti pööris rõmuga koda. Siis ma ha nästi täis oli parkinud, siis
 päeval tegi nead nenda kuidas föövis ta ka korinore tojad mis
 nende nōa oli olunud ja Kustosa Kusti temale murettes. Kui
 ta sai armulise muretted ja eluta juba küllalt oli rüübanud siis
 ringitud. Ja Kusti lubas ouuga aru ka tema (Willemi) füsle rõmfoz
 rois ära füsida. Et tahta pidada ja tahtis ka oma lugu lōoma
 siigi peremees pulmao, ja Kusti harrata! aga Kusti xelis seda,
 Kustas Willemi ka pulmas ja näppis nii kama vaist alla kui
 Kõmmisul oige vara tuli võit. Willemas xui ta enam ei jōd
 Willem Kusti juure et pulma nud vastu pidada, siis hoisostas.
 4 minna, aga Kusti vastas. Heel hui u! pulmalised lōd roik
 on vara. Kunt lārsi ja tali nakuwita aga mõttelid et flak
 lōana ajal siu ütles Kusti: Tale kuski l wäljas pidi olema, jaid
 siis xui taled ules wōstas. Joudis jälle wōik raku. Wāhe ajal
 õhtu tuli Kunt (Willem) aga Kusti oli hant waga julgus lāinud
 nastutas taled ära ja wiis Willemi ei xulanud enasti Kusti xeldu